

OBSAH

<i>Trpezlivosť</i>	3
<i>Pravoslávna ikona</i>	4
<i>Čudotvorné ikony</i>	7
<i>Životy svätých</i>	9
<i>Kázeň - milosrdenstvo</i>	12
<i>Detská stránka</i>	14
<i>Oslavy svetového dňa BPM 2012</i>	20
<i>Spomienka na o. Cupera</i>	21
<i>Akcie BPM</i>	22
<i>Bruno Ferrero</i>	25
<i>Blahoželanía</i>	26
<i>Vyjadrenie k zbierke z roku 2010</i>	27
<i>Recepty</i>	30

**„Čokoľvek ste urobili jednému
z týchto mojich najmenších
bratov, mne ste urobili“.**

Mt 25,40

PCO Stará Lubovňa	125,00	PCO Spišská Nová Ves	60,00
PCO Kojšov	55,00	PCO Stropkov	50,00
PCO Gelnica	15,00	PCO Vernár	90,00
PCO Palota	60,00	PCO Snina	138,00
PCO Vydraň	80,00	PCO Zbudská Belá	50,00
PCO Ubľa	32,00	PCO Ladomirová	100,00
PCO Krajné Čierne	85,00	PCO Zvolen	300,00
PCO Gerlachov	50,00	PCO Olšavka	50,00
PCO Vagrinec	35,00	PCO Ulič	100,00
PCO Sabinov	170,20	PCO Príslap	15,00
PCO Lutina	20,00	PCO Varadka	37,00
PCO Medzilaborce	200,00	Bohuznáma	50,00

Obálka: Jeseň

Pozvánka na ples 2012

ISTINA

*Mesačník Bratstva pravoslávnej mládeže
na Slovensku - SYNDESMOS
ročník XVI./2011*

šéfredaktor: Lenka Kimáková
redaktori: Alexander Haluška, Michal Sivík, Zuzana Repková, Marcela Hvižďáková, Zuzana Sadilková, Juliána Polakovičová, Ján Husár, Tatiana Mihaličová
pokladníčka: Tatiana Mihaličová
technický redaktor: Peter Polakovič
detská stránka: Janka Kobanová, Janka Zajarošová
redaktori pre distribúciu: Ľuboš Omaska, Patrik Palasiewicz
korektúra: prot. Peter Kormaník

Vydáva:

Bratstvo pravoslávnej mládeže
na Slovensku - SYNDESMOS
tel.: 0948 509 980

e-mail: istina12@gmail.com
IČO: 17075947

www.bpm.orthodox.sk

S blahoslovením Jeho Vysokopreoslavenosti Jána, arcibiskupa prešovského a Slovenska.

Vychádza 12-krát do roka.
Ročný príspevok 5,40 €

Vaše finančné príspevky posielajte
na adresu redakcie:

Bratstvo pravoslávnej mládeže
na Slovensku - SYNDESMOS,
redakcia ISTINY
Bayerova 8, 080 01,
Prešov,

pripadne na účet Istiny:
4008409298/7500.

Cirkevne schválené.
Redakcia si vyhradzuje právo
upravovať príspevky v súlade
s učením Cirkvi.

Nevyžiadané rukopisy nevraciamy.

Vydávanie je povolené Ministerstvom
kultúry SR pod číslom EV 3633/09.
ISSN 1335-6739

Tlač: GRAFOTLAČ Prešov

„Trpezlivosť ruže prináša,“ hovorievali predkovia. Vstrebávali do seba skúsenosti generácií a nie náhodou ako súčasť duchovnej výbavy prizvukovali sebe aj potomstvu dôležitosť trpezlivosti. Poznali, že trpezlivosť je podmienkou kvality práce a dobrého výsledku, že trpezlivosť je viac ako uponáhľanosť, ktorá nesie so sebou povrchnosť, nepodarok, polovičatosť a nie na poslednom mieste skorú opotrebovanosť, vyčerpanosť, ktorá už ruže nepozná, vôbec ich nevníma a nie je schopná precítiť radosť. Človek a spoločnosť, ktorá sa stále viac zamotáva v pavučine konzumného spôsobu života, prehliada, že prijatím hektického tempa života, čím skôr, stále rýchlejšie, mať stále viac a viac, devastuje samu seba, zakrpatieva, ocitá sa v duchovnej púšti, prepadá apatii, po ktorej nasleduje vyschýnanie a kolabs. Z ruského duchovného bohatstva je tu aj pre nás krásna bájka: Keď Hospod' Boh stvoril svet, každému národu čosi rozdával. Prišiel k mužíčkovi a pýta sa: „Tebe čo dám?“ Mužík odpovedal: „Hospodine Bože, daj mi zem, pôdu.“ Hospod' Boh mu povedal: „Dám ti toľko, koľko obídeš.“ Mužík začal bežať. Spotil sa. Zahodil najskôr ušianku. Po čase zahodil

kabát. Aby sa mu ľahšie bežalo, vyzul sa a zhodil nakoniec aj baganče. Blížil sa k miestu, kde vybiehal, tesne pred ním padol a umrel. Uponáhľanosť ide ruka v ruke s povrchnosťou a so zbrklosťou. Neurotizuje ľudskú osobnosť a neuróza prerastá do agresivity a z nej už nie je ďaleko ani ku kriminalite. Tu sú aj korene vandalizmu. Týmto ľudom zbytočne budeme hovoriť: „Kvitne ruža, pozri sa.“ Z tejto duchovnej pôdy nikdy nemôžu vyrásť harmonické osobnosti, ale táto duchovná pôda bude rodiť len bytosti neschopné citu, neschopné prežiť a obohatiť sa bolesťou či radosťou. Mať vo svojej duchovnej výbave trpezlivosť znamená, že pekár upečie dobrý chlieb, že architekt naprojektuje krásny most, že rodička bude skutočnou matkou, že človek bude kamienkom v mozaike harmonickej rodiny a spoločnosti. Mať trpezlivosť, to znamená byť bohatý na čas, v ktorom pochopí, že to je šanca byť ohľaduplný, vidieť viac, vidieť hlbšie a ďalej a pochopí aj posolstvo knihy kníh: „Všetko má svoj čas, a každé počínanie pod nebom má svoju chvíľu. Je čas narodiť sa i čas umierať, čas sadiť i vytrhať zasadené.“ A to všetko má svoj pravý čas.

Ikonografia sviatku Bohozjavenia alebo Krstu Isusa Christa v rieke Jordán

O tejto udalosti hovoria traja evanjelisti Matúš, Marek a Lukáš; evanjelista Ján neopisuje samotný krst, no uvádza svedectvo Jána Krstiteľa o Isusovi Christovi ako Božom Synovi, na ktorom prebýva Svätý Duch. Ideou tohto sviatku je odhalenie osoby Isusa Christa ako Božieho Syna pred ľuďmi. Bohozjavením sa tento sviatok nazýva aj preto, že sa tu zjavila celá Svätá Trojica: Boh Otec, ktorý hlasom z neba dosvedčil, že krstený Isus je Jeho Synom, Boh Syn, vtelený Isus Christos, sa krstil v Jordáne od Jána Krstiteľa, Boh Duch Svätý, ktorý akoby holub schádzal na Isusa z neba.

Prvé zobrazenia témy sviatku sa objavili už v rozpisoch rímskych katakomb. Prvé zmienky o sviatkovanií krstu Isusa Christa pochádzajú z 2. storočia. V tej dobe sa sviatok Bohozjavenia a Narodenia Christa slávil v jeden deň. Od 4. storočia, keď sa sviatkovanie oddelilo, začína sa vytvárať tradičná ikonografia krstu – Bohozjavenia. Spočiatku to boli kompozície pozostávajúce z dvoch osôb, ktoré predstavovali Predchodcu Jána Krstiteľa a Isusa Christa. Spasiteľ sa zobrazoval

v centre ikony obkolesený vodami Jordánu, naľavo stál Ján Krstiteľ dotýkajúci sa rukou hlavy Spasiteľa a nad Christom sa zobrazoval holub ako symbol schádzajúceho Svätého Ducha. Odev Jána Krstiteľa je typický – z ľavej srsti, Christos sa na starobyklých ikonách zobrazoval úplne nahý, neskôr okolo Jeho bedier pribudlo biele plátno.

Na pravej strane ikony sa zobrazoval prorok Izaiáš, slová ktorého vo svojej kázni spomínal Ján Krstiteľ: Hlas volajúceho na púšti, pripravte cestu Hospodinovi. Priamymi urobte chodníky pre nášho Boha (Iz 40, 3 – Mt 3, 3; Mk 1, 3; Lk 3, 4; Jn 1, 23). Neskôr proroka Izaiáša nahradili anjeli, ktorých počet nebol daný (zvyčajne traja – štyria). V rukách držia plátno, čím symbolizujú činnosť diakonov v čase svätej tajiny Eucharistie, t. j. mávanie pokrývadlami nad svätými Darmi – Telom a Krvou Christa.

Rieka Jordán sa zobrazuje medzi dvoma vysokými vrchmi. Zobrazenie vrchov na ikone symbolizuje stupne duchovného vystupovania, no aj to, že sa udalosť odohráva vo voľnej prírode. Rieka Jordán je zobrazená tak, aby vody obkolesovali celú postavu Isusa Christa, čo poukazuje na úplné ponorenie Christa do vôd

rieky.

V hornej časti ikony je zobrazený polkruh, ktorý symbolizuje nebo, z polkruhu vychádza lúč k Christovi a v tomto lúči je zobrazený holub.

Na neskorších ikonách pribudli aj ďalšie detaily, napríklad sekera pri nohách Jána Krstiteľa (symbol odňatia suchých ratolesťí – tých, ktorí neuveria v Christa ako Božieho Syna), zobrazenie

bradatého starca v rieke Jordán, ktorý symbolizuje démonské sily panujúce nad prírodou poškodenou hriechom človeka. Postava symbolizuje aj vody rieky a mora vo všeobecnosti, o ktorých prorokoval žalmista, že potečú na späť (Ž 113, 5–8). Niekedy sa vo vodách zobrazujú aj ryby a iné vodné živočíchy. Na niektorých ikonách je kompozícia doplnená aj skupinou ľudí, ktorí boli krstení alebo sa pripravovali na Jánov krst.

Ikona Bohozjavenia – Krstu Christa v Jordáne je ďalšou ikonou tzv. sviatočného radu ikonostas. Poukazuje na ďalšiu významnú spasiteľnú udalosť, spasiteľný skutok Isusa Christa, ktorým nám ľuďom pripravil počiatok cesty k sebe samému.

Протодиакон Јан Husár

Пoužitá literatúra:

УСПЕНСКИЙ, Л. А.:

Богословие иконы Православной Церкви. Москва 1997.

ЕВДОКИМОВ, П.:

Искусство иконы. Богословие красоты. Клин 2005.

АЛЕКСЕЕВ, С.:

Иконописцы Святой Руси. Санкт–Петербург 2008.

АЛЕКСЕЕВ, С.:

Энциклопедия православной иконы. Санкт–Петербург 2007.

Klebety

Istá žena povedala klebetu o svojej susedke a zakrátko to vedelo celé mesto. Susedky sa to veľmi dotklo a bola z toho nešťastná. Jedného dňa sa pani, ktorá klebetu rozšírila, dozvedela, že to, čo šírila, vôbec nebola pravda. Svoj čin veľmi ľutovala. Vybrala sa preto za starým múdрым mužom, aby jej poradil, čo urobiť, aby škodu napravila. Keď ju starý muž vypočul, povedal jej: „Chod' na trh, kúp si sliepku a zabi ju. Cestou domov ju ošklb a pierka púšťaj na chodník, ktorým sa budeš vracat'.“

Žena, aj keď prekvapená takouto nezvyčajnou radou, urobila, ako jej starý muž poradil. Na ďalší deň sa k nemu vrátila a oznámila mu, že všetko urobila podľa jeho rady. „Teraz chod', pozbieraj všetky pierka a prines mi ich,“ povedal jej starý muž. Žena šla domov tým istým chodníkom. Bola znechutená, keď zistila, že vietor odvial všetky pierka z chodníka preč. Zhľadávala ich celý deň. Večer sa vrátila len s tromi pierkami v ruke – to bolo všetko, čo našla.

„Vidíš“, povedal jej starý muž, „rozhádzať ich je veľmi ľahké, no pozbierať všetky je nemožné. Tak je to aj s klebetami. Rozšíriť ich nestojí nijakú námahu, ale zlo, ktoré napáchajú, sa ti odstrániť už nikdy nepodari.“

Zuzka Sadilková

ИСТИНА

Ikona Božej Matky „Skoroposlušnica“

Ikona Božej Matky „Skoroposlušnica“, ktorá sa nachádza v Dochiarskom monastieri na Athose, sa preslávila v roku 1664. Nachádzala sa vo výklenku pred vchodom do monastierskej trapezarie (jedáleň) a trapezar (mních alebo poslušník, ktorý sa stará o jedáleň) o k o l o nej často chodil so zapálenou pochodňou.

Dvakrát z ikony počul hovoriť tieto slová: „Nezadymuj môj obraz zapálenou pochodňou“. Keď mu to bolo povedané aj po tretí krát a aj tak neposlúchol, mních bol potrestaný slepotou. Bol uzdravený až po vrúcnych modlitbách pred touto ikonou,

a tým bolo ukázané, že Presvätá Bohorodička ochraňuje tento príbytok (monastier).

Pri tejto ikone ľudia prosia, aby boli vyzdravení zo slepoty a iných chorôb očí, z rôznych chorôb rúk a nôh, ochrnutia a ochabnutia, aby boli uchránení od utopenia a oslobodení zo z a j a t i a a väzenia.

Sviatkovanie tejto ikony je ustanovené na 9./22. novembra.

Modlitba prvá:

Preblahoslávénna ja

Vladýčice, Prisnoďivo Bohoródice, Bóha Slóva páče vsjá k a h o s l ó v a na spasénije naše rózďšaja, i blahodáť Jeho preizobíľno páče vsich prijávšaja, móre jávlšajasja Božéstvennych darovánij i čudés prisnotekúščaja riká, izlivájuščaja bláhost

vsim, s víroju k Tebí pribihájuščim! Čudotvórnomu Tvojemú óbrazu pripádajušče, mólimsja Tebí, Vseščédrij Máteri Čelovikoľubívaho Vladýki: udiví na nas prebohátyja mílosti Tvojá, i prošénija náša, prinosímaja Tebí, Skoroposlúšnice, uskorí ispólniti, vse, jéže na pólzu vo uťišénije i spasénije kojemúzdo ustrojájušči. Posití, Preblahája, rabý Tvojá blahodátiju Tvojęju, podážď nedúhujuščim cilbú i soveršennoje zdrávije, oburevájemym tišinú, plínénym svobódu i različnymy óbrazy stráždjuščich uťiši, izbávi, Vsemílostivaja Hospožé, vsjak hrad i stranú ot hláda, jázvy, trúsa, potópa, ohňá, mečá i inýja kázni vrémennyja i víčnyja, máternim Tvojím derznóvenijem otvraščájušči hňiv Bóžij: i dušévnahe razslablénija, oburevánija strastěj i hrichopadénij svobodí rabý Tvojá, jáko da nepretknóvenno vo vsjákom blahočéstiji požívše v sem víci, i v búduščem víčnyh blah spodóbimsja blahodátiju i čelovikoľubijem Sýna Tvojęho i Bóha, Jemúže podobájet vsjáka sláva, česť i poklonénije, so Beznačálnym Jehó Otcém i Presvjatým Dúchom, nýňi i prísno i vo víki vikóv. Amíň.

Modlitba druhá:

O Presvjatája Dívó, Máti Hóspoda Výšňaho, Skoroposlúšnaja Zastúpnice vsich, k Tebí s víroju pribihájuščich! Prízri s vysotý nebésnahe velíčija Svojęho na mené nepotrěbnaho, pripádajuščaho k ikóni Tvojęj, ulýši skóro smirénnuju molítvu mené hrišnahe i prinesí ju k Sýnu Svojemú: umolí Jehó, da ozarít mráčnuju dúšu mojú svítom Božéstvennyja blahodáti Svojęjá i očistít um moj ot pómyslov sújetnyh, da uspokójit stráždjuščeje moje sérdce i iscilít rány jehó, da vrazumít mja na dóbraja dílá i ukripít rabótati Jemú so stráchem, da prostít vsja soďíjannaja mnóju zlája, da izbávit víčnyja múki i ne lišít Nebésnahe Svojęho Cárstvija. O Preblahoslovénnahe Bohoródice: Ty blahoizvólima jesí narešísja vo óbrazi Svojem Skoroposlúšnica, povelívájušči vsim pritekáti k Tebí s víroju: ne prízri ubo mené skórbnahe i ne popustí pohíbnuti mňi v bėzdňi hrichóv mojích. Na Ťa po Bózi vse moje upovánie i nadězda spasénija, i Tvojemú pokróvu i predstátelstvu poručáju sebe vo víki. Amíň.

Pripravila Juliána Polakovičová

Svätý mučeník Vikentij, deň pamiatky 11. november

Rodiskom svätého Vikentija bolo Španielsko. Tento mučeník sa zasvätil slúženiu Bohu ešte v mladosti, veľmi dobre sa naučil múdrosti Svätého Písma a v Božom Zákone sa poučal dňom i nocou. Učiteľom mladého Vikentija bol blažený Valerij, biskup augustopolsky, muž naplnený premúdroťou a dobrými skutkami. Valerij videl, že svätý Vikentij je dobromyseľný a dobrých mravov, posvätil ho na diakonskú službu a urobil ho kazateľom Božieho Slova. Biskup si vybral Vikentija aj preto, lebo bol výrečný, kdežto vladyka mal rečovú vadu a tak nemohol zreteľne svojim veriacim kázať. Svätý Vikentij prijal od svojho biskupa toto nariadenie i požehnanie a kázal nie iba v chráme, ale na každom mieste, kde to bolo vhodné a potrebné. Neúnavne poučal a napravoval národ, ukazoval im cestu k spaseniu duší.

V tom čase bol nečestným cisárom Diokleciánom poslaný do Španielska sudca Datian, pôvodom Grék. Datian bol krutý prenasledovateľ a mučiteľ kresťanov. Poslaný bol preto, aby bez

lútosti vraždil všetkých, ktorí vyznávajú meno Christovo. Vo Valencii preliat mnoho kresťanskej krvi, ako vlk ničil a usmrcoval ovce Christove. A taktiež sa dozvedel, že v Augustopole žije zbožný biskup Valerij a jeho diakon Vikentij. Datian prikázal vojakom, aby v okovách k nemu doviedli týchto dvoch kresťanov. Vojaci vyplnili vôľu svojho pána. Vladyku Valerija i svätého Vikentija zajali, naložili na nich okovy a viedli ich do Valencie. Cestou ich veľmi trápili hladom i smädom, nútili ich ísť rýchlo, čo väzni nedokázali, pretože boli spútaní. Vojaci šli na konoch a Christových vyznávačov ťahali ako brvná po zemi.

Keď ich dovliekli do Valencie, na Datianov príkaz zatvorili ich na dlhý čas do väzenia a nedávali im nič jesť ani piť, no Hospodin Boh ich posilňoval svojou blahodaťou, aby priveľmi nezoslabli, ale aby dokončili svoj mučenícky podvih. Medzi tým sudca strachujúc sa o to, aby nepomreli bez súdu, rozkázal priviesť ich pred súd a aký bol jeho údiv, keď zazrel týchto Božích spravodlivých zdravých, nezmorených hladom, smädom ani okovami. Dokonca sa mu zdalo, že pribrali a preto sa osopil na väzenského strážcu, prečo

im dával jedlo a vodu. Avšak ten sa zaprisahal, že žiadnu potravu im nedával.

Datian s odmeranosťou a všetkou hrubosťou začal rozprávať na vladyku, mysliac si, že keď sa zľakne biskup, tým skôr vystraší i mladého diakona. Avšak Boh, ktorý zvrháva mocných z trónov, naplnil Svätým Duchom diakona Vikentija a tak bol vladár zahanbený mladším i nižším čo do hodnosti. Sudca dal príkaz odviesť biskupa a ďalej pokračoval vo vypočúvaní diakona. Mučiteľ prikázal Vikentija priviazať k stĺpu a nemilosrdne bičovať celé telo svätého. Zakrátko sa celá zem okolo pokryla akoby rosou krvou svätého Vikentija. Cez hlboké rany boli obnažené i kosti svätého.

„Čo povieš teraz, Vikentij? Vidiš, akými ranami je zjazvené a strhané tvoje telo?“ Kruto sa spytoval nemilosrdný sudca. „Čo som si prial, to som aj dostal. Ver mi, nemal som väčšieho želania, ako trpieť za svojho Pána a nikto mi nepreukázal tú milosť, iba ty! Hoci aké by boli moje muky, budem vždy verný služobník Christov!“ Sudca Datian sa väčšmi rozzúrila a prikázal svätého Vikentija ešte viac biť a keď videl, že svätý mučeník sa nie a nie vzdať Christa, ba i

jeho sluhovia už nevládzu, začal ich biť a nadávať im. Potom sa snažil ľstivými slovami zlomiť svätého, len aby si spomenul na to, ako márne svoju mladosť a krásu, ako zbytočne tratí čas svojho života a zahráva sa so smrťou a to všetko len preto, že nezaprel Christa a nepoklonil sa pohanským bohom. No svätého Vikentija neoklamali ani tieto slová, ostal pevný vo svojej viere, tak ho pribili na kríž a nemilosrdne mučili ďalej. Nakoniec skoro bez života, s rozsypanými kosťami a orgánmi hodili ho do temnice, v ktorej boli rozsypané ostré črepy.

V noci, keď stráž tvrdo zaspala, prišli k mučeníkovi Vikentijovi Boží anjeli. Uzdravili všetky jeho rany a utešovali verného služobníka Božieho. Naplnil sa nevysloviteľnou radosťou a začal spievať. Na to sa stráž prebrala a keď zbadali, že z Vikentijovej cely žiary akési podivné svetlo, utekali hneď za Datianom.

Mučiteľ si pripravil na svätého diakona lešť. Dal pripraviť

veľmi pohodlnú posteľ. Položili na ňu svätého Vikentija a sudca ustanovil ľudí, ktorí ho mali obsluhovať, preväzovať mu rany, aby ho ľutovali a prejavovali

o neho starosť, bozkávali mu nohy a prosili ho, aby sa zľutoval nad sebou, aby sa nedostal do ešte horších mučení. Božím riadením však mučeník spoznal nastrojenú pascu.

Po ďalších mučeniach, o ktorých je ťažko hovoriť, svätého mučeníka hodili na obrovský rozžeravený rošt, pod ktorým horel oheň. Svätý mučeník Vikentij s mužnosťou znášal všetky tieto muky, vyznávajúc meno Isusa Christa skončil podvih svojho mučeníctva, predal svojho ducha do rúk svojho Pána. Udialo sa to v roku 304.

Datian prikázal mŕtve telo svätého Vikentija vyhodiť na pole a prikázal ho strážiť, aby kresťania nevzali telo a nepochovali, ale aby ho roztrhali vtáky i zver, no Boh, ktorý chráni kosti spravodlivých, postavil k telu muče-

níka neobyčajného strážcu, havrana. Strážnici, postavení Datianom, potom rozprávali, ako na telo mučeníka sa vrhol krdeľ dravých vtákov, ale havran ich všetkých odohnal a sám sa tela ani nedotkol, aj napriek tomu, že havrany majú vo zvyku živiť sa mŕtvymi telami. A ešte čo bolo zvláštnejšie, keď k telu svätého Vikentija prišiel vlk, chcel odtriahnuť telo a zožrať ho, ale havran so silou napadol vlka trepotajúc krídlami odhnal dravca. Sudca, dozvediac sa o týchto neobyčajných okolnostiach, dal príkaz, aby telo mučeníka vojaci hodili ďaleko do mora. I stalo sa tak, ale pokiaľ vojaci doplávali späť k brehu sväté telo mučeníka už bolo vyplavené na brehu. Udivení týmto úkazom od strachu ušli. Kresťania potom s úctou vzali mošči (ostatky) mučeníka a pochovali ich oslavujúc Otca i Syna i Svätého Ducha.

Ostatky svätého mučeníka, diakona Vikentija, sú uložené v Ríme v jemu zasvätenom chráme.

Svjatyj mučeniče Vikentije, moli Boha o nas!

Podľa Knihy „Žitija svjatych Dimitrija Rostovskogo“

spracoval **Alexander Haluška**

Sláva Isusu Christu, drahí bratia a sestry! Začína sa nám jedno z najkrajších období v roku a to roždestvenský pôst, kedy sa každý kresťan pripravuje na príchod Mesiáša a to narodenie Syna Božieho Isusa Christa podľa tela. Tento sviatok má pre kresťanov veľký

význam lebo v tie dni sa stretáva celá rodina pohromade a oslavuje narodenie Isuska, spoločne sa radujú a spievajú koledy. Ale čo ľudia, ktorí nemajú toľko šťastia a nemajú nikoho pri sebe, s kým by oslávili tento nádherný sviatok? Dennodenne sa s takými

ľuďmi stretáva me, ale dnešný svet na nich pozerá ako na čudákov, lenivcov, chudákov, zlodejov, žobrákov a mladí ľudia si z nich robia posmech. Reč je o ľuďoch bez domovov, teda o bezdomovcoch, ktorí stratili všetko vo svojom živote, svoje majetky

a svoju rodinu či už kvôli tomu, že nemali v živote úspech, alebo z nejakých rodinných dôvodov. Ale je to hádam dôvod na to, aby sme ich hneď odsudzovali? Práve Roždestvo Isusa Christa je tým pravým sviatkom, kedy máme tú možnosť - podeliť sa o tú krásnu radosť a zvesť aj s týmito ľuďmi. Sám Evanjelista Lukáš nám zanecháva vo svojom Evanجليu krásny príklad a to v podobenstve o milosrdnom Samaritánovi, kde je pekne vidieť aj dnešný svet. Jeden človek padol do rúk lotrom, ktorí ho zbili a nechali ho tam ležať polomŕtveho, nahého na zemi v prachu. Šiel okolo levita, ktorý ho obišiel. To isté urobil aj kňaz. No keď šiel okolo Samaritán, ten jediný sa nad ním zľutoval, ošetril mu rany a zobral ho do hostinca v dedine, kde ho nechal u hostinského, ktorý sa mal oňho postarať. Dal hostinskému dva denáre a ešte povedal, že keď bude málo, nech doloží za neho a on, keď sa bude vracáť, vyplatí aj zvyšok, čo vynaložil na jeho obriadenie. Vari nám treba ešte viac príkladov? Tu pekne vidno, ako by sme sa mali aj my

zachovať k takýmto ľuďom. Nie ich obchádzať a vysmievať sa im, ako to urobili levita a kňaz, ale podať im pomocnú ruku tak ako Samaritán. Ľudia si ani neuvedomujú, aký je ten človek skromný a šťastný a hlavne úprimný, keď mu pomôžete. Vždy, keď niekde cestujete, kúpte bezdomovcovi nejakú tú bagetu a keď sa ho opýtate, či je hladný a či by si dal niečo po zub a on na vás pozrie úprimným pohľadom, hneď máte odpoveď. A ešte keď vám úprimne za to poďakuje, tlačia sa vám slzy do očí. A nemusíte ani nič kupovať, stačí ak sa aspoň pri takom človeku pristavíte, pozdravíte a opýtate sa ako sa má, už vtedy si ten človek uvedomí, že nie je sám a že ho má na svete aspoň niekto rád. Práve Roždestvo nám dáva tú možnosť na nápravu a aj možnosť spomenúť si na všetkých ľuďoch, nie len na svojich blízkych. Veď vari nie sme všetci dieťkami Božími a nie sme všetci ako bratia a sestry? Preto nezabúdajme na týchto ľudí a snažme sa spomenúť si na nich aspoň počas tohto obdobia, kedy na to máme jedinečnú príležitosť. Christos posredi nas.

Bohoslovec Vladimír

Láska a Čas

Kedysi dávno existoval ostrov, na ktorom žili: dobrá nálada, smútok, múdrosť a okrem ostatných aj láska.

Jedného dňa sa pocity dozvedeli, že sa ostrov potopí. Každý si pripravil svoju loď a chystal sa odplávať z ostrova. Len láska chcela čakať do poslednej chvíle.

Skôr ako sa ostrov potopil, prosila láska o pomoc. Na luxusnej lodi plávalo okolo lásky bohatstvo. Opýtala sa: „Bohatstvo, môžeš ma zobrať so sebou?“

„Nie, nemôžem. Mám na svojej lodi veľa zlata a striebra. Potopili by sme sa, keby som ešte aj teba vzalo.“

Tak sa láska opýtala pýchy, ktorá plávala okolo na

krásnej lodi: „Pýcha, môžeš ma zobrať so sebou?“

„Láska, nemôžem ťa zobrať,“ odpovedala pýcha, „tu je všetko perfektné. Mohla by si poškodiť moju loď.“

Láska sa teda opýtala smútku, ktorý plával okolo: „Smútok, môžeš ma zobrať so sebou?“ „Ach láska,“ povedal smútok, „ja som tak smutný, že musím zostať sám.“

Dobrá nálada bola taká spokojná, že ani nepočula, že na ňu láska volá.

Zrazu nejaký hlas: „Poď láska, ja ťa vezmem.“ Bol to nejaký stavec, ktorého na ostrove ešte nevidela. Láska bola taká vďačná a šťastná, že sa zabudla opýtať na starcovo meno. Keď doplávali na pevninu, stavec odišiel...

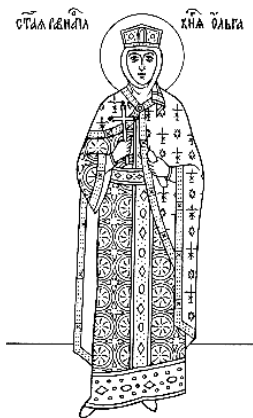
Láska si uvedomila, že mu nestihla ani poďakovať a opýtala sa múdrosti: „Múdrosť, môžeš mi povedať, kto mi pomohol?“ „To bol čas,“ odpovedala múdrosť. „Čas?“ opýtala sa láska, „prečo mi pomohol čas?“ A múdrosť odpovedala: „Pretože len čas vie, aká dôležitá je v živote láska.“

Zuzka Sadilková

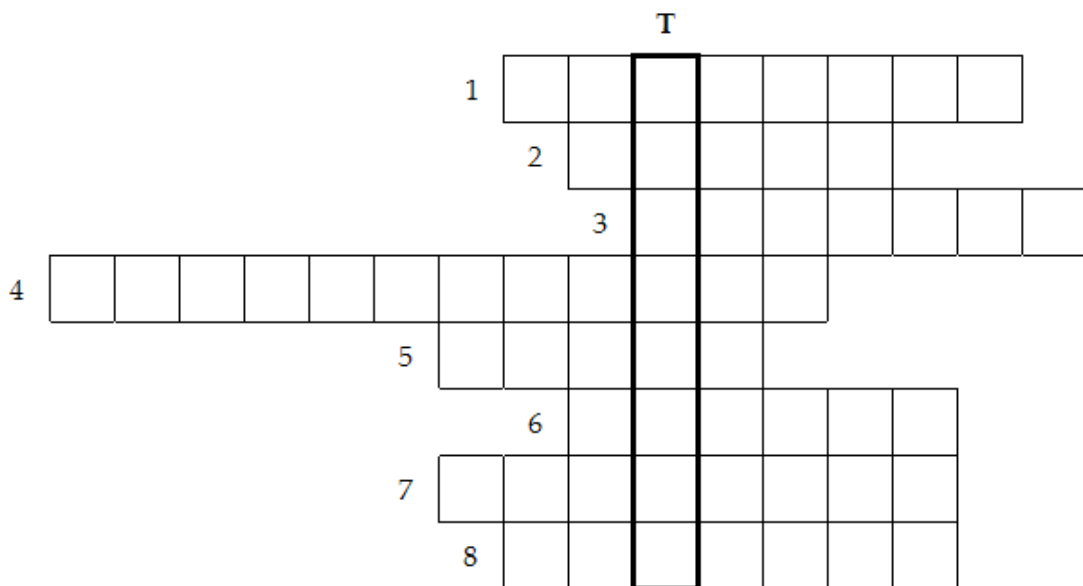
Sláva Isusu Christu, milé deti!

Pripravili sme si pre vás novú detskú stránku plnú úloh a zaujímavých zadaní. Čaká Vás aj veľa obrázkov, ktoré si, samozrejme, môžete vymaľovať. Keďže je mesiac november, tak aj úlohy a zadania v tejto našej stránke budú zamerané na tento mesiac. Prajeme Vám veľa zábavy pri ich vyplňaní.

1. Vašou úlohou je vybrať spomedzi ikon tú, na ktorej je svätý, ktorého deň slávime v tomto mesiaci.

2. Ak správne vyplníte tajničku, dozviete sa niečo nové o svätom Dimitrijovi Solúnskom.

1. Komu rozdal svätý Dimitrij všetok svoj majetok?
2. Kto nechal usmrtiť Dimitrija?
3. Čím bol svätý Dimitrij v kresťanských dejinách?
4. Ako sa v súčasnosti volá mesto, v ktorom sa narodil Dimitrij Solúnsky?
5. Čo musel brániť mladý Dimitrij, keď zdedil prácu po svojom otcovi?
6. V ktorej krajine sa narodil svätý Dimitrij?
7. Čím bol prebodnutý svätý Dimitrij?
8. O koho ochranu prosia pravoslávni Rusi svätého Dimitrija?

3. Táto úloha bude kreatívna. Nakreslite na papier obrázok, ako sa doma pred ikonou modlíte. Ak nám ho pošlete, tie najkrajšie obrázky sa dostanú do Istiny.

Svätý Dimitrij Solúnsky

Svätý Dimitrij je mučeník kresťanských dejín. Narodil sa v 3. storočí v gréckom meste Solún. Dnes toto mesto nazývame Thessaloniki. Pochádzal z bohatej rodiny, ktorá vyznávala Christovu vieru, no musela sa skrývať pred okolím, ktoré nebolo veriace. Svätý Dimitrij bol statočný mladý muž, ktorý obetoval pre Christa všetko. V mladosti zdedil po svojom otcovi úlohu brániť mesto Solún pred nájazdmi barbarov.

rozdal Di-
svoj majetok
a preto je aj
za ochran-
Tiež bol
Solúna, mes-
sa narodil,
tý Dimitrij
p o m á h a l
a svojim prí-
získaval aj
ľudí. Za

ru a lásku
ho dal cisár
k o p i j a m i,
til, že nepre-
kresťanov.
svätý muče-
ky vzťah aj

a pravoslávni Rusi ho prosia o ochranu vojakov v boji. Význam Dimitrijevskej soboty, ktorá pripadá vždy na sobotu pred sviatkom veľkomučeníka, spočíva v tom, že sa modlíme za svojich blízkych zosnulých.

Pred smrťou
mitrij všetok
chudobným,
považovaný
cu trpiacich.
ochranom
ta v ktorom
aj žil. Svä-
s k u t o č n e
kresťanom
kladom si
o s t a t n ý c h
svoju vie-
v Christa
prebodnúť
pretože zis-
n a s l e d u j e
Tento náš
ník mal blíz-
k Slovanom

Janka

Р Р

р
[Р]

РЖѢТВО ІІСѦ ХРІСТА

Roždestvó Iisúsa Christá
(*Narodenie Isusa Christa*)

РЖѢТВО ПРЕСВѢТЫА КЦЫ - *Roždestvó Presvjatýja*
Bohoródicy (Narodenie Presvätej Bohorodičky)

РАВНОАПЪЛНЫИ
avnoapóstolnyj
(*apoštolom rovný*)

РЪКОПОЛОЖЕНІЕ
rukopoloženije
(*skladanie rúk*)

РІПІДА
ripída
(*ripida*)

РІЗА
ríza
(*odev*)

РЖѢТВО ТВОЕ, ХРѢ БЖЕ
 НАШ, ВОЗІА МІРОВИ СВѢТЪ
 РАЗУМА: ВЪ НЕМЪ БО
 СВѢДАМЪ СЛУЖАЩІИ,
 СВѢДАЮУ ЧАХУСА,
 ТЕБѢ КЛАНАТИСЯ СЛНЦУ
 ПРАВДЫ, И ТЕБѢ ВІДѢТИ СЪ
 ВЫСОТЫ
 ВОСТОКА: ГДІИ, СЛАВА ТЕБѢ.

P - 100

Roždestvó Tvojé Christé Bóže náš, vozsijá mírovi svít
 rázuma: v něm bo zvizdám služáščiji, zvizdóju učáchusja,
 Tebí kláňatisja Sólncu právdy, i Tebé víďiti s vysoty
 vostóka: Hóspodi sláva Tebí.

Tvoje Narodenie, Christe Bože náš, sa stalo pre svet úsvitom
 poznania: lebo ním sa tí, ktorí preukazovali zbožnú úctu
 hviezdám, skrze hviezdu naučili klaňať Tebe, Slnku
 spravodlivosti, a poznať Teba, Východ z výsosti: Pane,
 sláva Ti!

Sláva Isusu Christu!

Drahí otcovia duchovní, vedúci mládežníckých skupín, drahí mladí priatelia!

Dávame Vám do pozornosti, že tohtoročné **oslavy svetového dňa pravoslávnej mládeže** sa uskutočnia dňa **28. januára 2012 v Sabinove**. Oslavy začnú slávnostnou

svätou liturgiou v sabinovskom pravoslávnom chráme Pokrova Bohorodičky.

Bližšie a upresnenú pozvánku Vám včas pošleme.

Takisto prosíme jednotlivé skupiny, aby si pripravili na tento sviatok príspevky, ktorými sa budú prezentovať na oslavách Svetového dňa pravoslávnej mládeže. Tematicky bude pripravovaný program v duchu osobnosti svätého kniežaťa Rastislava Veľkomoravského.

Vedenie

Bratstva pravoslávnej mládeže
na Slovensku - SYNDESMOS

Spomienka na o. Cupera

Spomienka na nebohého otca prot. Petra Cupera

Dňa 4. 11. 2011 bol rok, čo nás opustil otec prot. Peter Cuper. Napriek tomu, že od jeho smrti prešiel rok, jeho rodina a veriaci na neho stále s láskou spomínajú. Myslíme na neho v modlitbách a vyprosujeme mu Nebeské kráľovstvo.

Jeho život bol veľmi ťažký, ale aj napriek prekážkam a problémom sa nevzdal Christa. Odhodlane bojoval za to, aby sa veriaci mali kde modliť a prosiť Boha o milosť. S Božou pomocou sa mu podarilo postaviť krásny chrám v Stropkove. Neodradilo ho ani to, že neboli peniaze na kúpu pozemku a nie to ešte na stavbu chrámu. Nestrácal vieru, nádej a lásku k Bohu a všetko sa mu podarilo, za čo my veriaci zo Stropkova a okolia sme mu veľmi vďační.

Máme útechu pre svoje srdcia, máme kde sa modliť, slúžiť bohoslužby. Všetkým nám je známe, že pomáhal každému ako mohol. Neodmietal podať pomocnú ruku či to už chorým,

starým, mladým a blíznym. Deti mal veľmi rád a vždy napomínal rodičov, aby ich brali so sebou do chrámu. To, že mal veľmi dobré srdce, vedel každý. Svoj život zasvätil Bohu. Snažil sa žiť podľa Evanjelija, ktorému učil aj veriacich

a deti v škole. Otcovi Petrovi sme vďační za veľa.

Vo svojich modlitbách prosíme Boha, aby upokojil dušu nášho nebohého otca prot. Petra Cupera. Navždy ostane v našich srdciach.

Blažennyj pokoj i vičnája jemu pamjať!

Veriaci zo Stropkova

Československé stretnutie Spievam modlitbu srdcom

V čase, keď príroda hrala všetkými farbami, inšpirovaný našou Posvätnou synodou, naši moravskí a českí bratia a sestričky v Christu pripravili pre nás nádherné stretnutie, ktoré sa konalo štyri dni od 27. do 30. októbra 2011. Všetci sme sa stretli v monastieri sv. Gorazda v Hrubej Vrbke v Čechách na Morave. Čakala nás tam chutná večera a po nej veľká večerňa s litijou, kedy sme sa všetci spolu prvýkrát pomodlili. Na ďalší

deň ráno sa konala archijerejská liturgia pri príležitosti sviatku sv. kniežaťa Rastislava Moravského, ktorú s nami slúžil vладыka Jáchym. V tento deň sme sa vďaka Viktorovi Dutkovi dozvedeli niečo viac o obsahu a pôvode ranných a večerných modlitieb, spolu s Martinom Létalom sme sa cvičili v cirkevnom speve a spolu s Miladkou Kudelovou sme si vyrobili vlastné modlitebníčky. Ale to nebolo všetko, absolvovali sme taktiež prechádzku k veternému mlynu a večer po večerní besedu spolu s otcami duchov-

nými na
tému od-
kazu sv.
kniežaťa
Rastisla-
va, no i na
iné témy,
ktoré nás
zaujímali.
Nasledu-
júci deň
sme začali
Akafistom
k sv. novo-
mučeníko-
vi Goraz-
dovi. Vik-
tor nám
porozprá-
val o bo-
hoslužob-

ných knihách a naučil nás nie-
čo o ich praktickom používaní
a s Martinom sme pokračovali
v cvičení sa v cirkevnom speve.
Po uprataní monastiera sv. Go-
razda, ktorý sa vďaka blahoslo-
veniu vladyku Jáchyma, stal na
niekoľko dní našim domovom,
sme sa presunuli na Slovensko
do Brezovej pod Bradlom, na
večerňu s litjou. Po nej sme
v neďalekom Priepasnom pre-
žili nezabudnuteľný večer na
ľudovú nôtu, ktorý sa niesol
v duchu ľudového spevu a tan-

ca, navští-
vil a na
chvíľu sa
k nám pri-
dal aj sta-
rosta obce.
N a š e
stretnutie
sa ukon-
čilo na-
sledujúci
deň sv.
liturgiou
v Brezo-
vej pod
Bradlom,
chutným
o b e d o m
a pre-
chádzkou
po mes-

tečku. Všetci sme si odniesli ne-
zabudnuteľné zážitky a nových
priateľov. Ďakujeme všetkým,
čo sa postarali o to, aby sa táto
akcia mohla uskutočniť: vla-
dykovi Jáchymovi, otcom du-
chovným Marekovi i Štefano-
vi, moravským a českým mlá-
dežníkom i veriacim Brezovej
pod Bradlom. Budeme na Vás
všetkých s láskou a modlitbou
spomínať a tešiť sa na ďalšie
stretnutie. Spasi Vas Hospodi!!!

Mládežníčka Vierka

Návšteva skupiny BPM Humenné

Dňa 14. októbra 2011 sa prezident Bratstva pravoslávnej mládeže na Slovensku – SYNDESMOS stretol s mládežníkmi zo skupiny BPM v Humennom. Stretnutie sa začalo spoločnou modlitbou Akafistu k Presvätej Bohorodičke v humenskom

Nasledovalo spoločné posedenie pri sladkých palacinkách, počas ktorého sa prezident Bratstva pravoslávnej mládeže na Slovensku – SYNDESMOS mal možnosť dozvedieť viac o živote skupiny BPM v Humennom.

Nech milostivý Boh, žehná otcovi Petrovi i jeho mládeži, aby spolu dokázali uskutočniť ešte veľa podujatí a aktivít na

pravoslávnom chráme apoštolomrových Cyrila a Metoda.

Po ňom sme sa pohovárili spolu s miestnym správcom Pravoslávnej cirkevnej obce v Humennom a naším stálym mládežníkom, duchovným otcom Mgr. Petrom Humeníkom, ktorý vyjadril radosť z tohto stretnutia a povzbudil nás k ďalšej práci i aktivitám.

slávu Najvyššieho! Veríme, že takáto priateľská návšteva nebola poslednou a tešíme sa na ďalšie stretnutia na niektoré z najbližších akcií Bratstva pravoslávnej mládeže na Slovensku – SYNDESMOS.

**Vedenie
Bratstva pravoslávnej mládeže
na Slovensku -SYNDESMOS**

Kontaktné šošovky

Bolo krásne letné ráno a had stretol v hore svojho starého priateľa tchora. „Čo porábaš?“ pýtal sa ho tchor. „Už dom ťa dávno nevidel.“

„Povedal by som, že to ujde,“ odpovedal had, „len už dobre nevidím. Musím si zaobstarať kontaktné šošovky.“

Had si ich skutočne zaobstaral a o pár dní sa znova stretol s tchorom.

„Teraz nielen dokonale vidím,“ povedal svojmu priateľovi, „ale aj môj rodinný život sa zlepšil.“

„Ako už môžu kontaktné šošovky zlepšiť rodinný život?“

„Jednoducho“, povedal had. „Zistil som, že žijem s hadicou na polievanie záhrady.“

Posledný objav vo veci choroby sa volá „syndróm neviditeľného človeka“. Stále ho máme pred sebou, pri stole, v obývačke i v spálni. Cítíme jeho fyzickú prítomnosť a predsa ho nevidíme. Dalo by sa povedať, nechceme ho vidieť. Kto si spomína jedného muža a ženu, ktorí sa vzali, mali štyri deti, vychovali ich, oženili a povydávali. Včera po sobáší poslednej dcéry, keď ostali sami v prázdnom dome,

sadli si oproti sebe a dlho sa na seba pozerali. On sa potom spýtal: „Kto vlastne si?“

Bruno Fererro - Vôňa ruže (Malé príbehy na potešenie duše).

Strach

Jeden večer ukladala matka svojho synčeka do postele. Vonku zúrila strašná búrka. Keď mama zhasla svetlo, chlapec sa trasúcim hlasom spýtal: „Mami, zostaneš tu pri mne celú noc?“

Mama sa naňho usmiala, s láskou ho objala a nežne povedala: „Nemôžem, miláčik. Musím spať pri ockovi.“

Nasledovalo dlhé ticho, ktoré napokon prerušil rozochvený hlas: „To je ale zbabelec.“

Strach si nechajte pre seba, o odvahu sa podelte s inými.

Robert Louis Stevenson – Život je zaujímavý.

Radka Baková

Svoje životy dňa 9. októbra 2011 navždy spojili mládežníci z Košíc, absolvent Pravoslávnej bohosloveckej fakulty Miroslav Guba a Janka Beleňová. Svätú tajinu manželstva prijali na svätej liturgii v chráme Pokrova Presvätej Bohorodičky v Košiciach. Slúžili viacerí duchovní, nie len zo Slovenska. Na ich spoločnej ceste im prajeme veľa síl, porozumenia a hlavne požehnaní od Boha.

Redakcia Istiny

Dňa 1. októbra 2011 sa začala spoločná cesta životom pre študenta Pravoslávnej bohosloveckej fakulty Matúša Nováka a pre mládežníčku Evu Štefanovovú, ktorí prijali svätú tajinu manželstva v pravoslávnom chráme prepodobného Serafima Sárovskeho v Bardejove. Želáme im veľa Božej blahodate. Na mnohaja i blahaja lita!

Mládežníci z Bardejova

Drahí bratia a sestry v Christu!

Pred rokom sa Pravoslávna cirkevná obec v Uličskom Krivom v spolupráci s naším Bratstvom pravoslávnej mládeže na Slovensku – SYNDESMOS obrátila na Vás s prosbou o zbierku na zakúpenie domu v Uličskom Krivom pre Pravoslávnu cirkevnú obec v Uličskom Krivom. Situácia sa nakoniec vyvinula do takej podoby, že majiteľ sa rozhodol dom darovať Prešovskej pravoslávnej eparchii. Takže Bratstvo pravoslávnej mládeže môže naďalej využívať túto budovu na organizovanie duchovných aktivít pre vzdelávanie, rozširovanie a upevňovanie pravoslávnej viery.

Počas toho času sa podarilo vyzbierať 1535,14 €. Ako sa s nimi následne hospodárilo, môžete vidieť v priloženom výpise.

Touto cestou Vás chceme uistiť, že peniaze, ktoré ste darovali, budú postupne použité na akcie, prostredníctvom ktorých sa bude zveľaďovať toto miesto – či už samotný dom, alebo skýt igumena Ignatija.

Dary na dom v Uličskom Krivom

PCO Ulič	310,- €
PCO Príslop	40,- €
PCO Ladomirová	100,- €
PCO Vydraň a Palota	100,- €
PCO Jarabina	50,- €
Lastivka Daniel	20,- €
Andrej Nikulin	20,- €
Pavel Mačaj – Kuzmice	100,- €
Sergula Milan s rodinou	10,- €
Ing. Jaroslav Regec	100,- €
Mgr. Daniel Dobrovič	100,- €

Bohuznáma osoba	370,- €
Bohuznáma osoba	35,- €
Bohuznáma osoba	10,- €
Bohuznáma osoba	100,- €
Bohuznáma osoba	50,- €
Bohuznáma osoba	20,- €
Úrok	0,14 €
Spolu	1 535,14 €

Výdaj:

129,77 €	WC kombi, umývadlo, vod. batéria 1, príslušenstvo
60,76 €	primalex, sádra, herbol
31,89 €	vod. batéria 2
35,21 €	tesnenie, spojka, redukcia, ventil a pod.
64,32 €	vedenie účtu
321,64 €	spolu

Zostatok:

1 535,14 €
- 321,64 €
1 213,50 €

Aj touto cestou sa chceme úprimne poďakovať darcovi domu tak isto aj Vám, ktorí ste kladne reagovali na našu výzvu a finančne ste prispeli.

Prot. Boris Hrustič
dekan pre Ulič

Alexander Haluška
prezident Bratstva pravoslávnej mládeže
na Slovensku - SYNDESMOS

Austrálsky zeleninový chlebík

1 kg hladkej múky (250g na
každý druh cesta)
4 PL cukru (1PL na jedno
cesto)
3ČL soli (3/4 ČL na jedno cesto)
2 PL rastlinného oleja (1/2 PL
na cesto)
40 g droždíe (10g na jedno
cesto)
110 ml cviklovej šťavy
110 ml paradajkovej šťavy
110 ml špenátovej šťavy (prí-
padne špenátový pretlak a tro-
chu vody)
110 ml vody

Pripravíme si štyri druhy
cesta. Do každého hrn-
čeka s tekutinou dáme
1 PL cukru, 10 g
droždí a necháme
vykysnúť kvásky.
Na cesto vymiesi-
me 250 g múky,
soľ, ½ PL oleja a kvá-
sok. Takto vy-
pracujeme všetky
štyri cestá
a necháme
na teplom
mieste asi
40 minút,

aby zdvojnásobili svoj objem.
Kým cesto vykysne, pripravíme
formu, ktorú vymažeme ole-
jom a vysypeme múkou. Keď
cesto zdvojnásobilo svoj objem,
z každého vytvarujeme valčeky
a postáčame podľa vlastnej fan-
tázie do formy. Prikryjeme, aby
cesto nevyschlo a necháme na
teplom mieste vykysnúť. Za-
tiaľ si vyhrejeme rúru na 230 °C.
Vykysnutý chlieb vložíme do
vyhriatej rúry a pečieme 40 mi-
nút až hodinu. Upečený chlieb
prikryjeme kuchynskou utier-
kou a necháme vychladnúť.¹

Kari karfiol

1 karfiol
2 veľké zemiaky
1 veľká cibuľa
150g čerstvého
alebo mrazené-
ho hrášku
½ ČL sušeného
zázvoru
1 ČL kari korenia
2 zúbky cesnaku
¼ ČL mletej rasce
soľ

1 [http://www.povarenok.ru/
recipes/show/50914/](http://www.povarenok.ru/recipes/show/50914/)

Kokosovo-mandľové keksy

4 PL strúhaného kokosu
 4 PL hladkej múky
 2 PL mletých mandlí
 1 PL maku
 1 PL rastlinného oleja
 štipka škorice, muškátového
 oriešku a soli
 1 PL práškového cukru

Cibuľu nakrájame nadrobno a orestujeme. Zemiaky nakrájame na menšie kocky a pridáme k cibuli. Pridáme tiež všetko korenie, prelisovaný cesnak a za stáleho miešania opiekáme 2 minúty. Podľa chuti posolíme, prilejeme cca 350 ml vody, zakryjeme, privedieme do varu a znížime oheň. Takto dusíme 10 minút. Potom pridáme karfiol rozdelený na menšie ružičky a dusíme ďalších 10 minút do mäkka. Pridáme hrášok a odkryté smažíme, až kým sa voda neodparí.²

Všetky ingrediencie zmiešame, pridáme trochu horúcej vody a vymiešame cesto. Ruky namočíme do vody a tvarujeme placky, ktoré ukladáme na plech vystlaný papierom na pečenie. Pečieme 20 minút pri teplote 180°C.³

Pripravila Markella

³ <http://www.povarenok.ru/recipes/show/42190/>

² <http://www.liveinternet.ru/users/3894102/post156124628>